

1. Kun je wel veilig op pad?

Sinds 2005 hangt er boven de Grand Canyon in Amerika een enorme constructie van glas en staal, die de Grand Canyon Skywalk wordt genoemd. Het is een bijzonder uitzichtpunt, uitstekend vanuit de rotsen, waar je op kunt lopen. Je staat dan 1,2 kilometer boven de rivier de Colorado. Nou, ik weet niet hoe het met u is, maar ik denk dat velen van ons het best eng zouden vinden om die Skywalk op te lopen. Nu beseffen ze dat natuurlijk ook wel, dus als je op de website kijkt, dan wordt daar uitgebreid beschreven hoe degelijk en sterk die Skywalk wel niet is. Er staan natuurlijk bouwkundige normen voor zo'n constructie. Nou, de bouwers van de Skywalk zijn 400 % boven die normen uitgegaan. 32 miljoen kilo kan erop rusten voordat



hij instort, dat is het gewicht van 71 geladen Boeings 747. En zelfs als er een aardbeving plaatsvindt van 8.0 op de schaal van Richter, blijft het ding nog stevig zitten. Op die manier wil de exploitant van de Skywalk laten zien: 'Je kunt er rustig op lopen. Hij houdt 't! Hij is volstrekt betrouwbaar!'

Ik moest aan die Skywalk denken bij het lezen van 2 Timotheüs 1. Want ook

Paulus is in dit hoofdstuk bezig om het vertrouwen van Timotheüs te versterken. Paulus moedigt zijn jonge vriend aan, om rustig, vol geloof op pad te gaan, zonder angst. Waarom is dat zo belangrijk voor Paulus? Nou, dat heeft alles te maken met het moment waarop deze brief geschreven wordt. Paulus heeft met een enorme energie het hele gebied ten noorden van de Middellandse Zee afgereisd. Overal heeft hij christelijke gemeenten gesticht. De eerste kerken, vooral in Klein-Azië (wat nu Turkije heet), en Griekenland. Paulus heeft zich drie slagen in de rondte gewerkt, omdat hij maar één doel voor ogen had: dat Evangelie van Jezus Christus, dat moet verder! Het is zó'n geweldige boodschap, zo onvoorstelbaar mooi, dat moeten alle mensen weten! Jezus Zelf heeft dat ook gezegd: 'Trek erop uit! Maak alle volken tot Mijn leerlingen, doop ze in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en leer ze alles in praktijk te brengen wat Ik jullie heb opgedragen.' En Paulus hééft dat gedaan. Er is ontzettend veel gebeurd. Maar nu weet Paulus dat zijn einde nadert. Hij zit gevangen in Rome en hij is al veroordeeld, of hij weet dat zijn veroordeling dichtbij is. Hij zal de marteldood sterven, in de voetsporen van zijn Meester, Jezus Christus. In hoofdstuk 4 schrijft hij: 'Wat mij aangaat, ik wordt nu al geofferd, en het tijdstip van mijn verscheiden, van mijn dood, staat voor de deur. Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht. Nu ligt voor mij klaar de overwinningsskrans!'

2. Paulus' situatie is niet rooskleurig

De situatie is dus heel moeilijk. Niet alleen omdat Paulus' marteldood voor de deur staat. Nee, hij schrijft ook dat allerlei mensen zich van hem hebben afgekeerd, en hun geloof in Jezus vaarwel gezegd hebben. 'Je weet, dat allen in Klein-Azië zich van mij hebben afgekeerd', schrijft hij verderop in hoofdstuk 1. Op een enkeling na. En de

vrienden die hij nog wél heeft, zijn overal aan het werk. Paulus is alleen. 'Bij mijn eerste verdediging heeft niemand mij bijgestaan,' lezen we in hoofdstuk 4, 'maar allen hebben mij in de steek gelaten. Het worde hun niet toegerekend; maar de Here heeft mij terzijde gestaan en kracht gegeven, zo heb ik toch het Evangelie kunnen brengen, én ik ben uit de muil van de leeuw verlost.'

Zó is dus de toestand. Als je het gewoon menselijk bekijkt: niet bepaald rooskleurig. Je zou in die situatie bitter kunnen worden. Toch? Daar heb je nou ál die moeite voor gedaan. Daar heb je nou je héle leven voor ingezet: overal heb je het Evangelie gebracht, mensen zijn tot geloof gekomen, er zijn christelijke gemeenschappen ontstaan, en als je dan zelf gevangen zit, en je weet dat je einde nadert, dan laat iedereen je vallen als een baksteen. Misschien zit u hier en denkt u: 'Ik ben weleens verschrikkelijk teleurgesteld in die kerkmensen.' Dat kan. Mensen van de kerk kunnen tot een enorme steun zijn, daar kan ik tientallen verhalen van vertellen. Maar het omgekeerde komt ook voor. Helaas! En de Bijbel is zo goudeerlijk om dat nog te vertellen ook! Daar zit Paulus, alleen in zijn cel. En hij schrijft: 'Timotheüs, ik verlang ernaar om je te zien. Kom gauw hierheen. En als je komt, neem dan mijn jas mee, want het is koud hier. Ik heb 'm laten liggen bij Carpus.'

3. Toch bemoedigt Paulus Timotheüs om God te dienen

Dát is dus de situatie, waarin Paulus deze brief schrijft. Timotheüs is een jonge man, tot geloof in Jezus gekomen via Paulus, en Paulus heeft hem aangesteld als degene die de christelijke gemeente in Efeze moet gaan leiden, in Klein-Azië. In feite ziet Paulus hem als zijn opvolger. Maar Timotheüs heeft een zwakke gezondheid, hij heeft maagproblemen (5: 23), en Timotheüs is gewoon geen held. Hij voelt zich veel te jong, en hij denkt: 'Hoe moet ik nou dat werk van Paulus overnemen?' Hij staat als het ware te aarzelen om de Skywalk op te lopen. Maar Paulus weet het zeker: 'Timotheüs, je kunt het doen en je móét het doen! Ga maar gerust op pad. Neem je taak maar op je.' En Paulus geeft daar ook redenen voor. Net als ze op die website laten zien waaróm dat ding zo stevig is. Paulus zegt: 'Timotheüs, God heeft al gewerkt in jouw voorgelacht: je grootmoeder Loïs en je moeder Eunice hebben jou al laten zien wie God is. En weet je nog dat ik je de handen oplegde? Dat was niet zomaar! God liet toen zien dat Hij jou een speciale gave heeft gegeven. Die gave moet je aanwakkeren, Timotheüs!' Welke gave Paulus bedoelt, dat staat er niet bij. Maar je zou kunnen denken aan de gave om het bestuur van de gemeente in Efeze op zich te nemen.

4. Paulus' reden: God heeft ons geroepen en gered

Maar dan, in vers 9, komt Paulus bij de diepste kern. Dáár, in vers 9, laat hij zien waar Timotheüs uiteindelijk op kan bouwen, waar uiteindelijk de basis ligt van zijn opdracht. Een basis, zó sterk, zo vast, dat houd je niet voor mogelijk. 'Schaam je niet voor de boodschap van Christus,' heeft hij net gezegd in vers 8. 'En schaam je ook niet voor mij, nu ik gevangen zit.' Want dat kán natuurlijk. Kijk, zolang het christendom populair is, wil iedereen er wel bij horen. En als de kerk groeit, en het gaat allemaal goed, dan is het niet zo moeilijk om daar lid van te zijn. Maar als het tegenzit, wat doe je dan? 'Schaam je niet!' schrijft Paulus. 'Niet voor het Evangelie en niet voor mij, maar wees bereid om ervoor te lijden in de kracht van God, want God heeft ons behouden en geroepen met een heilige roeping.' God heeft

ons behouden, Hij heeft ons gered! Als Paulus dat zegt, dan begint hij te zingen. Vers 9 en 10, dat is in het Grieks poëzie. Groot kans dat dit een lied was, dat gezongen werd in die eerste gemeenten. 'God heeft ons gered en geroepen, met een heilige roeping.'

Wat is dat dan voor redding? Hebben wij redding nodig, als mensen? Jazeker hebben wij redding nodig! Als wij onze eigen weg gaan, buiten God om, dan verdwalen we! Als je de band met God verbreekt, de band met je Maker, de band met je hemelse Vader, dan ben je net als een elektrische grasmaaier die over zijn eigen snoer heenrijdt. Dan is de verbinding verbroken, en het ding staat stil. God geeft ons leven, Hij geeft ons hoop, Hij geeft ons toekomst, Hij geeft ons uitzicht over de dood heen, uitzicht op de hemel, uitzicht op een nieuw bestaan, zonder tranen, zonder pijn, zonder ziekte, zonder rouw, zonder verdriet. En hier, in dit leven, wil God elke dag met ons verbonden zijn. Hij wil met ons in contact staan, Hij wil ons Zijn liefde tonen. Dat wil je toch niet missen?! Als u het nog niet kent, dat leven met God: het is zó de moeite waard, dat leven met God! Buiten Hem om heb je geen toekomst, dan is de toekomst één groot donker gat. God wil ons redden!

5. De diepste basis: Gods genade in Christus

'Timotheüs,' schrijft Paulus, 'God heeft ons behouden en ons geroepen met een heilige roeping.' Geroepen en gered. En waarom heeft God dat gedaan? 'Niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en naar de genade, die ons in Christus Jezus gegeven is vóór eeuwige tijden.'

'Niet naar onze werken', dat wil zeggen: het heeft niks te maken met onze prestaties. God is niet zo'n vader, die wil dat je altijd op je tenen loopt. Dat je altijd maar presteert. En als je dat niet doet, dan krijg je er van langs. Dát is niet de basis voor onze redding. Nee, God is een Vader die van je houdt, weet u waarom? Zómaar! Nergens om! Puur uit genade, omdat Hij het Zich nou eenmaal voorgenomen heeft, en dat niet zomaar in een gril, nee, al vóór de grondlegging van de wereld, vóór eeuwige tijden.' God houdt van ons omdat Hij van ons houdt! Als wij vragen: 'Here God, ik ben het toch helemaal niet waard, dat U van mij houdt! Waarom hebt U mij lief?' Dan zegt God: 'Daarom! Omdat ik van je houd!'

God kijkt niet in ons leven of Hij wel aanknopingspunten vindt om van ons te houden. Nee, Hij neemt redenen uit Zichzelf, Hij heeft Zijn eigen overwegingen. En die overwegingen, die liggen muurvast, al van vóór verre tijden.' Vindt u het niet wónderlijk? Dát is nou genade! Je mag rustig lopen op de Skywalk van God, omdat God vóór alle tijden al besloten heeft om je die basis te geven. En Paulus zegt er dan nog iets heel moois bij, in vers 10: 'Die genade van God, die eindeloze goedheid, die is nu geopenbaard, die is nu door God zichtbaar gemaakt door de verschijning van onze Heiland, Christus Jezus, die de dood van zijn kracht heeft beroofd en onvergankelijk leven aan het licht heeft gebracht door het Evangelie.' Twee weken geleden hebben we Pasen gevierd. Op Pasen is het echt duidelijk geworden: God heeft die reddingsactie uitgevoerd door Jezus Christus! In Jezus is God Zelf naar deze wereld gekomen. Hij heeft al onze schuld op Zijn schouders genomen en is ervoor naar het kruis gegaan. Hij is gestorven, Hij zegt: 'Ik neem de schuld wel op Me! Ik ga wel, voor jou!' Voor al ons kwaad gaat Jezus de dood in. Maar dan, op de derde dag, wordt het Pasen! Hij staat op, Hij breekt alle kettingen van de dood kapot! Jezus leeft!

6. Gods genade is zichtbaar geworden op Pasen!

'Die genade van God,' zegt Paulus, 'die was er altijd al, voor eeuwige tijden, maar nú is de genade van God zichtbaar geworden, in de opstanding van Jezus!' Het Paasfeest laat Gods liefde zien, die er altijd al zat, maar nu voor alle mensen aan het licht is gekomen. Het is als een narcis. Maandenlang zit zo'n narcisbol verstopt in de grond, onzichtbaar. Maar dan, in het voorjaar, dan komt hij op, en dan komt er zo'n prachtige bloem met een gele trompet, en het lijkt wel of die Paasbloem het uitjubelt: Jezus leeft! 'Dát is de diepste basis!' zegt Paulus, 'de diepste fundering voor je werk. De omstandigheden kunnen meezitten of tegen zitten. Iedereen kan voor je klappen, of iedereen kan zich tegen je keren. Misschien sta je in een massa, en misschien sta je alleen. Maar laat je nooit, nooit, nooit ontmoedigen! Want de basis onder je redding en onder je roeping is de genade van God. En die basis ligt er al van eeuwigheid.

Gered zijn en geroepen zijn. Die twee horen bij elkaar. Dat geldt ook nu, ook voor ons. Je hoort het weleens van mensen die erg ziek zijn geweest, of die een ongeluk hebben gehad en toch weer beter geworden zijn. Mensen die een vliegcramp hebben overleefd. 'Ik heb nog een taak', zeggen mensen dan vaak. 'Ik heb nog een taak!' Als je leven aan een zijden draad heeft gehangen, dan besef je hoe kostbaar elke dag is. Jezus heeft ons leven vrijgekocht, en dat heeft Hem alles gekost. Alles, Zijn bloed! U bent met bloed gekocht! Dan wil je toch niets anders dan je leven besteden in dienst van God en in dienst van mensen?

7. Ga maar op pad! Het is lente in Schollevaar!

Nou, dat is nou precies de gedachte achter het project Kruispunt-Oost. Waarom willen we als Ontmoetingskerk meer betekenen voor wijk Schollevaar? Omdat we iets van die dankbaarheid willen tonen, dankbaarheid voor wat ons overkómen is: dat Jezus ons heeft opgezocht, dat Hij ons heeft gered! Hoe uit je nou je dankbaarheid? Nou, die dankbaarheid, die uit te door goed te doen, waar het maar mogelijk is. Door mensen te helpen, waar je maar kunt. Natuurlijk, dat is met vallen en opstaan en we zijn absoluut niet volmaakt, maar we proberen het! Vanuit een diepe, diepe dankbaarheid, een intense verwondering over Gods liefde willen we graag die liefde weer uitdelen. Gewoon, door iemand te helpen bij zijn belastingformulier. Of door mee te denken met iemand die werk zoekt. Of door een luisterend oor te zijn voor iemand van wie de fiets gestolen is. En als er mensen op ons pad komen die méér willen weten over God, dan zullen we met alle liefde naar Hem verwijzen. Niet opdringerig, niet met een voet tussen de deur, maar gewoon, helpend, van mens tot mens. Gods liefde, Gods genade, die zo vaak verborgen blijft, kan zo zichtbaar worden. Die genade is ooit volmaakt zichtbaar geworden in Jezus. En als leerlingen van Jezus mogen we er ook iets van laten zien, hopelijk. Narcissen in Schollevaar. Lente, het hele jaar door.

Margo, jij mag daarin een ondersteunende en stimulerende rol gaan spelen. Daar zijn we ontzettend blij mee. Wat een wonder dat God dit mogelijk maakt! Hij heeft jou gered en geroepen. En de basis daarvoor is Zijn genade, met roots in de eeuwigheid.

Ga de Skywalk maar op, Margo! De Skywalk van God! En dat geldt voor ons allemaal! De Here nodigt ons uit, om te gaan staan op de beloften van Zijn genade. Wandelen in de hemel, met twee voeten op deze aarde. dat is het! We zullen nog wat meemaken! Amen.